

مثلاً سرقت اسلحه از یک دکان اسلحه فروشی بوسیله یک شخص غیر نظامی با سرقت نظیر همان اسلحه از انبار مهمات ارتضی بوسیله یک تنفس نظامی نظر به تفاوتی که از لحاظ نتیجه عمل بین دو بزه موجود است هر یک از آنها مستوجب کیفر جداگانه میباشند.

موجباتی که در سطور بالا برای تعقیب و دادرسی نظامیان در دادگاههای اختصاصی نظامی بیان شد بسته با قضاوی موقع گاهی دارای اهمیت بیشتر و گاهی کم اهمیت ترند. مثلاً در موقع جنگ و اردکشی از نظر اهمیت موقع ولزوم جلوگیری از مخاطرات موجبات مزبور بیشتر از موقع عادی واجد اهمیت میباشد بهمین جهت در این سالهای اخیر در بعضی از کشورها قوانین رمقراتی وضع گردیده که در زمان صلح محاکم نظامی فقط بزههای مخصوص نظامی را تعقیب نموده و سایر بزههای عمومی که نظامیان هر تکب میشنوند در دادگاههای عمومی رسیدگی میشود.

معذالت در این کشورها جرائم ارتکابی نظامیان در سرباز خانه‌ها و تأسیسات ارتضی و همچنین جرائم ارتکابی آنها در مأموریت‌های اردوئی ولو جرائم عمومی هم باشند چه در زمان صلح و چه در زمان جنگ در دادگاههای نظامی تعقیب میشوند.

علاوه بر این در زمان جنگ در اغلب کشورها کلیه جرائم ارتکابی نظامیان چه عمومی و چه نظامی در محاکم نظامی رسیدگی میشوند. همچنین در بعضی کشورها مقرراتی وضع شده که در زمان صلح محاکم نظامی هر کب از دادرس‌های نظامی و دادگستری هر دو باشند تا از اطلاعات و تجربیات قضائی قضاوت دادگستری در این دادگاهها بتوان استفاده نمود ولی در زمان جنگ دادگاههای نظامی فقط هر کب از نظامیان باشند.

اصلاحات مذکور در بالا در قانون دادرسی نظامی ایران فقط در دو مورد آنهم بطور ناقص انجام گرفته است بدین معنی که اولاً بر حسب آئین

دادرسی و کیفر ارتض مصوب دیماه ۱۳۱۸ اجازه داده شده که معاون دادستان ارتض و همچنین بعضی از دادستان‌ها و باز پرسهای در دادگاه نظامی از بین کارمندان قضائی وزارت دادگستری انتخاب شوند (ولی کارمندی دادرس‌های کشوری در دادگاه نظامی اجازه داده نشده است)

ثانیاً بمحض قانون ماده واحده مصوب ۲۹ آبان‌ماه ۱۳۲۲ صلاحیت دادگاه‌های نظامی محدود تر شده و مقرر گردیده که دادگاه‌های نظامی فقط بجرائم منظوره در قانون دادرسی و کیفر ارتض رسیدگی نموده و سایر جرائم عمومی نظامیان در دادگاه‌های دادگستری تعقیب و رسیدگی شوند .

ولی در ماده واحده مذکور تکلیف جرائم عمومی را که نظامیان در سرباز خانه و مأموریت‌های نظامی و اردوگاه‌ها و یاجرائم عمومی که بمقابل است خدمت و مأموریت نظامی مرتكب می‌شوند و حقاً بایستی در دادگاه نظامی رسیدگی شوند تعیین ننموده .

و همچنین در ماده واحده مذبور راجع بجرائم عمومی ارتكابی نظامیان در زمان جنگ و در حین اردو کشی ذکری فرموده و حال آنکه نظر به مقتضیات نظامی در زمان جنگ نمیتوان نظامیان را برای محاکمه از خط جنگ خارج و بدادرگاه‌های دادگستری مگیری داشت و بایستی در همان محل در دادگاه‌های نظامی محاکمه گردند .

۳ - قانون دادرسی و کیفر ارتض در نتیجه تشکیلات جدیدی که پس از متحده الشکل شدن ارتض شاهنشاهی بعد از کودتای ۱۲۹۹ داده شد ^۴ این بنام شعبه محاکمات در وزارت جنگ تشکیل شده و هر کب از یک دادگاه نظامی بود که از یک رئیس و یک دیوان بیگی (دادستان) و یک قاضی عسکر و یک منشی و یک بازپرس و بقدر لزوم کارمندان ^۵ صفوی تشکیل شده است .